19/07/2020

Ενθρονίστηκε ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Όλοι οι Ίμβριοι με πρώτον τον Ίμβριον Πατριάρχην θα είναι εις το πλευρόν σου”, τόνισε ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, προς τον νέο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο. Κατά την καθιερωμένη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση τελέστηκε το μεσημέρι του Σαββάτου, 18 Ιουλίου 2020, στον Μητροπολιτικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην πρωτεύουσα της Ίμβρου, Παναγία, η ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Ίμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου.

Στην τελετή ενθρονίσεως παρέστη ο Ίμβριος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο προκάτοχος του νέου Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μοσχονησίων κ. Κύριλλος, οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Θερμών κ. Δημήτριος, Αμορίου κ. Νικηφόρος, Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Αραβισσού κ. Κασσιανός, κληρικοί και Άρχοντες Οφφικίαλοι, ο Γενική Πρόξενος

της Ελλάδος στην Πόλη κυρία Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου, οι Πρόεδροι και εκπρόσωποι Ιμβριακών Σωματείων από την Αθήνα και την Θεσσαλονίκη, ο δήμαρχος της νήσου και εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, Εκπαιδευτικοί, μαθητές και μαθήτριες των Ομογενειακών σχολείων, καθώς επίσης και πιστοί από την Ίμβρο, την Πόλη, αλλά και Ίμβριοι από την Ελλάδα.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απευθυνόμενος στο νέο Μητροπολίτη της Γενέτειράς του, σημείωσε ότι η Μητέρα Εκκλησία τον εξέλεξε για να συνεχίσει το έργο του Προκατόχου του, αλλά και για να βάλει την δική του σφραγίδα στα εκκλησιαστικά πράγματα της Επαρχίας του**. “Η Εκκλησία γνωρίζει την αφοσίωσί σου εις αυτήν και την αγάπη σου διά τον συνάνθρωπο”**, είπε ο Παναγιώτατος και αναφέρθηκε στην πορεία του Μητροπολίτου κ. Κυρίλου από την ημέρα που η Μητέρα Εκκλησία του ανέθεσε, το 2013, όταν ακόμα ήταν Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, την ανασύσταση και ποιμαντική φροντίδα της εκκλησιαστικής κοινότητος Σμύρνης. “Η ανταπόκρισίς σου εις την κλήσι αυτή υπερέβη τας προσδοκίας μας. Η ποιμαντική σου διακονία εγένετο με ταπείνωσι, φαντασία και ευαισθησία, με σεβασμό προς τα τοπικά δεδομένα, με ορθή εκτίμησι των ιστορικών συνθηκών. Η καρποφορία των προσπαθειών σου διά την προσέγγισι των πιστών και την οργάνωσι της λατρευτικής ζωής, διά την ανάδειξι της πνευματικής και πολιτισμικής κληρονομιάς του Γένους, ήτο εντυπωσιακή και έθεσε τον θεμέλιο λίθο διά την ανασυγκρότησι της Ιεράς Μητροπόλεως Σμύρνης. Ηργάσθης επί τριετίαν όλην και κατώρθωσες να εγγίσης τας ψυχάς των ανθρώπων, των νέων και των εν ηλικία, των ημετέρων και των ξένων, και να κερδίσης την εμπιστοσύνην όλων. Πάντοτε ανοικτόκαρδος, πράος, διακριτικός, άφησες εποχήν εις την γην της Ιωνίας”, σημείωσε ο Παναγιώτατος. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, της 29ης Αυγούστου 2016, όταν εξέλεξε τον κ. Κύριλλο, Επίσκοπο Ερυθρών, αλλά και στην τοποθέτησή του, το 2017, ως Πνευματικού του πληρώματος της Εκκλησίας στην Πόλη, και αργότερα, τον Ιούνιο 2019, στον διορισμό του σε Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης και Τοποτηρητή της Ιεράς Μητροπόλεως Προύσης.

“Και ιδού! Σήμερα ενθρονίζεσαι εις την Μητρόπολι Ίμβρου και Τενέδου. Η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος σε ετοποθέτησεν εις μία ιδιαιτέραν Επαρχίαν του Οικουμενικού Θρόνου, την ιστορική και μαρτυρική Ίμβρο και την Τένεδο. Η πνευματικότης, η σεμνότης, η κοινωνικότης και η ποιμαντική σου πείρα προοιωνίζονται μία θεάρεστη ποιμαντορία.

Οι Ίμβριοι, οι εν τη νήσω και οι ανά την οικουμένην, συνδέουν μεγάλας προσδοκίας και ελπίδας με τον νέο Ποιμενάρχη της Γενετείρας των. Ήδη, κατά τους πρώτους

τέσσαρες μήνας της παρουσίας σου εδώ, εις την δύσκολη περίοδο της πανδημίας, έχεις δώσει ευόρκως την καλήν μαρτυρίαν σου. Εκέρδισες τας καρδίας των ανθρώπων με τον δυναμισμό και το πηγαίο ενδιαφέρον σου, εστάθης εις το πλευρόν των Ιμβρίων και των Τενεδίων έργω και λόγω.

Ηγάπησες τον τόπο μας, όσον και όπως τον ηγάπησαν και τον εφρόντιζαν οι γηγενείς κάτοικοι. Είμεθα βέβαιοι, ότι αι ψυχαί των προγόνων μας συνεφραίνονται μαζί μας κατά την εύσημον ταύτην ημέραν και καλωσορίζουν μαζί με εμάς τον νέο Επίσκοπο και Ποιμενάρχη.

Σε υποδεχόμεθα όλοι οι Ίμβριοι, άγιε αδελφέ, εις μίαν Ίμβρον, η οποία κατά τα τελευταία έτη γνωρίζει μία πραγματική αναγέννησι. Δοξάζομεν τον εν Τριάδι Θεόν, ο οποίος μας ηξίωσε να ζήσωμεν όλα αυτά, τα οποία προ ολίγων ετών ακόμη εφάνταζαν αδύνατα και αδιανόητα. Αι πύλαι των ναών μας είναι ανοικταί. Ακούεται ο γλυκύς ήχος της καμπάνας. Ανεκαινίσθησαν και λειτουργούνται πολλά εξωκκλήσια μας. Και το μείζον πάντων: Επαναλειτουργούν τα σχολεία μας, εις τα οποία προσετέθη, διά πρώτη φορά εις την ιστορία της Ίμβρου, και Λύκειο. Ηυξήθη ο αριθμός των ομογενών κατοίκων της νήσου. Με την χάριν του Θεού και άλλα πολλά ημπορούν να επιτευχθούν".

Ο Παναγιώτατος προέτρεψε το νέο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου στο επίκεντρο του έργου του, μαζί με την λειτουργική ζωή και την πνευματική μέριμνα, να βρίσκονται τα σχολεία και η νεολαία της νήσου. "Τα σχολεία είναι η μεγάλη ελπίδα μας", τόνισε και συνέχισε:

"Γνωρίζομεν όλοι, ότι φωτισμένοι κληρικοί, με πρώτον τον Βαρθολομαίον Κουτλουμουσιανόν, εθεμελίωσαν την εκπαίδευσιν εις την Ίμβρο. Και σήμερα ο ρόλος της Εκκλησίας παραμένει κομβικός, εις μίαν εποχήν, κατά την οποίαν η παιδεία υποτάσσσεται παγκοσμίως εις τον πραγματισμό, την χρησιμοθηρία και τον ατομισμό, αδιαφορεί διά την κοινωνική ευθύνη και αγνοεί την πνευματική διάσταση του ανθρώπου. Ήδη έχεις κερδίσει τους μαθητάς και τας μαθητρίας, αλλά και τους διδάσκοντας".

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος τόνισε:

"Να είσαι βέβαιος, Ιερώτατε και αγαπητέ αδελφέ, ότι όλοι οι Ίμβριοι με πρώτον τον Ίμβριον Πατριάρχην θα είναι εις το πλευρόν σου. Είμεθα δεμένοι με την νήσον μας, όπως το βρέφος με την μητέρα του, εσώτατα, οργανικά. Τα κοινά βιώματα, τα ήθη και τα έθιμα, ο πόνος και αι θλίψεις, αι προσδοκίαι και αι ελπίδες, η ακλόνητη εμπιστοσύνη εις την πρόνοιαν του Θεού, μας ενώνουν και μας δίδουν δύναμι. Το απέδειξαν αυτό όσοι έμειναν κατά τα πέτρινα χρόνια εδώ, εις τα άγια

χώματα. Έμειναν, όχι επειδή δεν είχαν την δυνατότητα να φύγουν, όχι γιατί εφοβούντο την ξενητιά, αλλά επειδή δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα, τα χωριά, τον πατρικό οίκο, τους τάφους των προγόνων, όλα αυτά τα ανεκτίμητα και ιερά, τα οποία αγαπούσαν πιο πολύ από τον εαυτόν τους. Χωρίς αυτούς τους ηρωικούς συμπατριώτας μας δεν θα υπήρχε σήμερα η ιδική μας Ίμβρος, η Χριστιανική ρωμαίηκη παρουσία μας εδώ και συ ο νέος ποιμενάρχης μας.

Την φιλοπατρία και καρτεροψυχία των Ιμβρίων απέδειξαν και όσοι έφυγαν εις την ξενητιά, αλλά, όπου και αν ευρίσκοντο, είχαν στραμμένη την καρδιά και την σκέψι τους εις την χειμαζομένη μικρά πατρίδα και ωνειρεύοντο το νόστιμον ήμαρ, την γλυκείαν ημέρα της επιστροφής. Εδημιούργησαν δραστήρια σωματεία, τα οποία συνέβαλαν εις την διάσωσι της ταυτότητός και την μετάδοσι του πολιτισμού της Ίμβρου εις την νέα γενεά. Οι σύλλογοί μας προσέφεραν και προσφέρουν πάρα πολλά εις την σημερινή αναγέννησι της Ίμβρου. Τελικώς, το «πρόγραμμα διάλυσης» του 1964 δεν διέλυσε, δεν εξουθένωσε, δεν ηλλοίωσε το ήθος και τον χαρακτήρα των Ιμβρίων. Μάλλον, η δοκιμασία έγινε γυμνασία, πηγή εγρηγόρσεως και αποφασιστικότητος.

Να συνεργασθής με τους Συλλόγους μας, άγιε αδελφέ, ώστε να ενισχύωνται οικογένειες Ιμβρίων του εξωτερικού να επιστρέψουν εις το νησί μας και να εγγράψουν τα παιδιά τους εις τα σχολεία μας. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος προς το μέλλον. Να τους αγκαλιάσης όλους. Είμεθα βέβαιοι, ότι με την συνεργασία αυτή θα κατορθώσετε πολλά. Η «μεγάλη ιστορία» του «μικρού νησιού», κατά τον τίτλο του σπουδαίου βιβλίου των αρχαιολόγων Ηλία και Ιωάννας Ανδρέου, πρέπει να συνεχισθή. Να καλλιεργής αγαθάς σχέσεις με τας αρχάς του τόπου και τους λοιπούς κατοίκους της νήσου. Εις το θέμα αυτό έχεις μεγάλην πείραν και είχες μεγάλην επιτυχίαν, τόσον εις την Σμύρνην, όσο και εις την Πόλιν".

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε ότι όλοι οι Ίμβριοι συνεχίζουν αλληλέγγυοι και αισιόδοξοι. "Η ερατεινή πατρίς μας καλεί. Ανήκομεν εις αυτή. Εδώ μας έταξε η πρόνοια του Θεού. Πορευόμεθα, με πρώτον τον νέον Επίσκοπον και Μητροπολίτην μας, ο οποίος θα γίνη, εάν δεν είναι ήδη, «Ιμβριώτατος»".

Νωρίτερα, είχε αναφερθεί και στον προηγούμενο ποιμενάρχη της Ίμβρου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κ. Κύριλλο.

"Κατά την ιερά αυτή στιγμή, αποχαιρετούμεν τον Μητροπολίτη πρώην Ίμβρου και Τενέδου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κύριο Κύριλλο. Άγιε Μοσχονησίων, διηκονήσατε θυσιαστικώς την Ιερά Μητρόπολι Ίμβρου και Τενέτου επί 17 και πλέον έτη, από τον Σεπτέμβριο του 2002 μέχρι την πρόσφατη μετάθεσί σας. Υπήρξατε ο

καλός ποιμενάρχης και πνευματικός πατήρ, ο φίλος και συμπαραστάτης των πιστών. Μεγάλη υπήρξε η συμβολή σας εις την ανακαίνισι πολλών ενοριακών ναών και εξωκκλησίων μας, τα οποία στολίζουν και πάλιν το τοπίο της πατρίδος μας, λειτουργούνται και δοξάζεται εις αυτά το όνομα του Τριαδικού Θεού.

Σας ευχαριστούμεν δι᾽ όλα αυτά, διά σύνολον το έργον σας και δι᾽ όσα ετελέσατε διά το ποίμνιό σας εκ καθαράς καρδίας και «εν τω κρυπτώ», κατά την εντολήν του Σωτήρος, χωρίς η αριστερά να γνωρίζη τι ποιεί η δεξιά, τα οποία γνωρίζει μόνον ο παντεπόπτης Κύριος, ο ετάζων καρδίας και νεφρούς, και θα ανταποδώση «εν τω φανερώ». Σας ευχαριστούμεν διότι επλουτίσατε την Επαρχίαν με καλούς νέους κληρικούς με φόβο Θεού και αγάπην διά τους Χριστιανούς μας. Σας ευχαριστούμεν διά την ανακαίνισιν των δύο αγιορετικών μετοχίων. Σας ευχόμεθα καλήν υγείαν και μακρότητα ευλογημένων ημερών”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσέφερε ως δώρο, στον νέο ποιμενάρχη της Γενέτειράς του, μία Αρχιερατική ράβδο και μία Αρχιερατική στολή. Στη συνέχεια τον νέο Μητροπολίτη προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Μοσχονησίωνκαι εκπρόσωποι των κληρικών της Μητροπόλεως, των προέδρων των κοινοτήτων και των κατοίκων του νησιού, των Ιμβριακών Σωματείων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, των εκπαιδευτικών της Ίμβρου, της νεολαίας και των μαθητών, καθώς και δήμαρχος της νήσου.

Σ**την ομιλία του ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου αναφέρθηκε στην φυσική ομορφιά και την ιστορία των δύο νησιών της εκκλησιαστικής του Επαρχίας, στους ανθρώπους τους και την βαθιά τους πίστη, στον προκάτοχό του, νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων, αλλά και στην προσωπική του συγκίνηση και το αίσθημα ευθύνης που αισθάνθηκε όταν ο Παναγιώτατος του ανακοίνωσε, τον περασμένο Μάρτιο, την εκλογή του.**

“Σε αυτόν τον ρου της ατελεύτητης ιστορίας, άκουσα εκείνη την ημέρα του Μαρτίου, τη δική Σας φωνή, Παναγιώτατε, να καλείτε την ελαχιστότητά μου μέσα στο ιερό βουλευτήριο των Σεκρέτων και να μου αναγγέλλετε την εκλογή μου υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ως Ποιμενάρχου της ιστορικής Επαρχίας αυτής, της και γενέτειράς Σας. Τότε η σκέψη μου έτρεξε αμέσως στον Προπάτορα Αβραάμ, άφησα αμέσως τη γη μου, και ποιά γη μου, αφού γη για τον Κύριλλό Σας είναι εκεί όπου με τάσσει το Θέλημα Σας. Το «έξελθε» και το «δεύρο» Σας, μου ήταν αρκετά, ώστε να υπακούσω ξανά και ξανά στο δεσποτικό Σας κέλευσμα με χαρά και αγαλλίαση.

Και τώρα, εδώ και λίγους μήνες, είμαι ήδη κοντά στην αγαπημένη μου πνευματική νύμφη, στην θεόσωστη εκείνη ολκάδα που ονοματίζει τον κληρικό Κύριλλο σε

Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλο. Έτσι γνωρίζομαι αυτούς τους μήνες και έτσι θέλω να γνωρίζομαι έως τελευταίας μου αναπνοής. Ένας ολόκληρος κόσμος γεμάτος από δάκρυα και χαμόγελα είναι το όνομα των δύο αυτών νησιών μας. Ένας ολόκληρος κόσμος βουτηγμένος στο πέλαγος του ελέους του Θεού. Ένας ολόκληρος κόσμος, στον οποίο ο Κύριος με έταξε, δι'ευχών Σας, ποιμένα και ευαγγελιστή.

Αυτές οι δύο συντεταγμένες είναι το πρόγραμμα της ταπεινής ποιμαντορίας μου. Το πρόγραμμα μου είναι το πρόγραμμα της Εκκλησίας, της αιώνιας, της άχρονης, της Εκκλησίας του Χριστού. Βασίζεται επάνω στα δύο αυτά. Στην ιδιότητα του ποιμένα και στη διακονία του Ευαγγελιστή. Από τη στιγμή που αντίκρισα στο λιμάνι μας, Παναγιώτατε, τα μάτια αυτών των ανθρώπων, κατενόησα τον στίχο του Ψαλμωδού: ιδού εγώ και τα παιδιά ά μοι έδωκεν ο Θεός. Όπως είδα το νησί μας από το καράβι, σκέφθηκα: Κύριε, ας λύσω τον ιμάντα των υποδημάτων μου, μιας και φθάνω στο λιμάνι της Πρόνοιας Σου!

Και είδα τις δύο αυτές συνισταμένες του ποιμένα και ευαγγελιστή στο βλέμμα του άμεσου Προκατόχου μου, του ποιμενάρχου πλέον των ερατεινών Μοσχονησίων, του από Ίμβρου και Τενέδου Κυρίλλου. Στο πρόσωπο σας, Σεβασμιώτατε, από χρόνια πολλά ήδη, ηύρα παράκληση, παραμυθία, στοργή, σκέπη, ανοιχτές αγκάλες και ευρύχωρη καρδιά, ηύρα ένα χαμόγελο που με έκανε να δακρύζω από συγκίνηση. Με πολύ σεβασμό λοιπόν, επιτρέψτε μου Παναγιώτατε να σκύψω το κεφάλι μου μπροστά στον πολιό προκάτοχό μου και να του ζητήσω ένα πράγμα: Δέσποτα, τιμιώτατε Γέροντα, ευλογήσατε με όλη σας την ύπαρξη την ποιμαντορία της ταπεινότητός μου. Σας ευχαριστώ για όλα, τα φανερά και τα αφανή. Σας παρακαλώ για το κοινό μέλλον. Υποβάλλω τον βαθύτατο σεβασμό μου. Με δισταγμό και με ευλάβεια πατώ στα χώματα αυτά που σας γέννησαν και δέχθηκαν τη στοργική διαποίμανσή σας".

Και ο Σεβ. Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου συνέχισε:

"Ο ποιμένας λοιπόν και ο Ευαγγελιστής των θαυμασίων του Θεού φιλοδοξώ να γίνω στις ζωές σας Ίμβριοι και Τενέδιοι. Έχω επίγνωση της ολιγότητος μου, αλλά συγχρόνως και της μεγαλωσύνης του Αρχιποίμενος Χριστού και του Ευαγγελίου Του. Αυτή είναι η φιλοδοξία μου και δεν την αρνούμαι. Να ενεργώ, να εργάζωμαι, να ζω, να σκέπτωμαι, να υπάρχω, να καίγωμαι και να εκδαπανώμαι ολόκληρος για χάριν της Εκκλησίας μας και καθ'ενός από εσάς χωριστά και ως σύνολο. Αυτήν την φιλοδοξία μου, προς δόξαν Θεού πάντοτε, την θέτω στην αγάπη σας, στην κρίση σας, στα χέρια Εκείνου. Ο κόσμος ίσως το εκλαμβάνει ως υπερβολή, για τον δικό σας Κύριλλο όμως η υπόθεση αυτή είναι εσωτερικός πόθος, κι ας κρύβει αυθορμητισμό.

Το κτήριο της Μητροπόλεως είναι και θα είναι πάντοτε ανοικτό, όλο το εικοσιτετράωρο, κάθε ημέρα του χρόνου, και εκεί θα σας περιμένει ο πατέρας και ο ποιμένας σας για να σας ευαγγελίζη με την εν Χριστώ ελπίδα και την αισιοδοξία. Το ωμόφορο αυτό θέλω να σφουγγίζη τα δάκρυα χαράς και λύπης σας. Θέλω να απαλύνει στοργικά τις αστοχίες, τα λάθη σας, να συγχωρεί τα αμαρτήματα. Θέλω να σας προξενή τη χαρά της Αναστάσεως, να σας αναγεννά εν Αγίω Πνεύματι. Θέλω μαζί να χαιρώμαστε και μαζί να λυπώμαστε. Να είμαστε ένα πνεύμα: του Χριστού, μια αγάπη: του Θεού και Πατρός, και μια κοινωνία: του Αγίου Πνεύματος.

Γι’αυτό και ο λόγος μου αυτός δεν κάνει διακρίσεις ούτε ηλικίας, ούτε αξιωμάτων και ιδιοτήτων, ούτε γένους, ούτε πλούτου ή πτωχείας! Ο λόγος του Επισκόπου σας είναι χριστοειδής και αγκαλιάζει όλους ανεξαιρέτως! Από τους μικρούς μας μαθητές ως τα υπερήφανα γηρατειά, από τον Άγιο Κήρυκο ως την Αρασιά, από το καστρολίμανο της Τενέδου ως την έκταση της Αγίας Παρασκευής και ως την ιστορία του αγίου μάρτυρος Αβούδημου, του εν Τενέδω αθλήσαντος”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο κ. Κύριλλος, απευθύνθηκε στον Ίμβριο Πατριάρχη του:

“Όμως, ο σύντομος αυτός λόγος, ο επιβατήριος, θέλω να κλείσει κοιτώντας Σας στα μάτια, Παναγιώτατε! Σε αυτά τα μάτια που παντοτινά φέρουν την πρώτη λάμψη του ήλιου, όπως την αντίκρισαν εδώ, στο νησί μας, στην Ίμβρο. Στα μάτια που έκλαψαν, όταν σαν παιδί χτυπούσατε παίζοντας, όταν τυχόν σκοντάφτατε στη διαδρομή για το σχολείο. Στα μάτια που γέμιζαν εφάλμυρο υγρό, κάθε φορά που αποχαιρετούσαν τη μητρική αγκαλιά, το χέρι του πατέρα, που έβλεπαν από το βαπόρι τα ευλογημένα βουνά μας να χάνωνται στον ορίζοντα. Ήταν η φωνή του Θεού, που καλούσε στη γη της Επαγγελίας, στο Φανάρι των κάθε είδους δακρύων, Εσάς, τον Ιμβριώτη και συμπατριώτη πλέον, τον ποιμένα τον καλό, τον ευαγγελιστή της άνωθεν επιείκειας. Σε αυτά τα μάτια που με κοίταξαν πριν πολλά χρόνια και αισθάνθηκα την κατά Χριστόν υιοθεσίαν, στρέφεται ο λόγος μου τούτη την εύσημη ώρα: **Σας κοιτώ στα μάτια και Σας υπόσχομαι εδώ ενώπιον όλων: την Ίμβρο, την Τένεδο και τα μάτια μου, Παναγιώτατε! Ένα να εύχεσθε: να αγαπήσω αυτή την Επαρχία, έστω το μισό από ό,τι Εσείς και να αγαπηθώ από τους ανθρώπους της μέσα από την καρδιά τους. Να γίνω ένα με όλους, να γίνω τα πάντα τοις πάσι! Δώστε μου σας παρακαλώ την ευχή Σας να γίνωμαι με τον ίδιο πόθο μέχρι έσχατης μου αναπνοής ο Ίμβρου και Τενέδου, μέχρις ότου με καλέσει στο κριτήριο Του ο δίκαιος Κριτής, ο Κύριος Σαβαώθ, ο Τρισάγιος. Είμαι ευγνώμων για όλα, για όλα, για όλα Παναγιώτατε! Φιλώ με πολλή υιική στοργή το χαριτόβρυτο χέρι Σας!”**

Αμέσως μετά, ο νέος Ποιμενάρχης της Ίμβρου και της Τενέδου δέχθηκε τις συγχαρητήριες ευχές του κλήρου και του πιστού λαού, ξενιτεμένων Ιμβρίων, αλλά και φίλων της Ίμβρου που παρέστησαν στο χαρμόσυνο γεγονός της ενθρονίσεώς του.

Δείτε φωτογραφίες:

Φωτογραφίες: Νίκος Μαγγίνας / Οικουμενικό Πατριαρχείο